

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐκ συνδρομῆς εἰς ἀναπροπληρωτέα ὑποχρεωτικῆ:			
ΕΝ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῳ:		ΕΝ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῳ:	
Εἰσφορά	Σελ. 10	Εἰσφορά	Σελ. 12
Εξάμηνος	» 5	Εξάμηνος	» 7

Τὴν ἐκάστου φύλλου γράμμα 2.

THE AEROPLANE

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—'Αγορά Κόσκου 'Αριθ. 26.

APIO. 517

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κύπρου),
τῇ 8ῃ Μαρτίου 1916.

ΕΥΧΕΡΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ

Τὸ Δανειστικὸν Ταμεῖον παρ-
χώρησε τὸ πρῶτον δάνειον εἰς
τὴν πρώτην Συνεργατικὴν Πι-
στοτικὴν Ἑταιρείαν ἐν Βαυλῇ
διὰ 17 πρόσωπα (1.250), ποσὸν
ἐπαρκές διὰ τὰς ἀπολύτους ἀνάγκ-
ας τῶν μικροεργαστηριακῶν τούτων
γεωργῶν, ὃν τὰ ὄνοματ' αὐτὰ ἀ-
παθαναιτωθῶσι ἐν τῇ οἰκονομικῇ
ἱστορίᾳ τῆς Νήσου, ὡς ἀπηθα-
νατίσθησαν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ
Συνεργατισμοῦ καταναλωσέως καὶ
παράγωγῆς τῶν 27, ἔργασιων κλω-
στηρίων τοῦ *Handmade*, τοῖς
σήμερον περιλαμβάνει μνησάδας
ἐτάσιον καὶ κέκτηται γυνῆται
ἐργαστάσια καὶ καταστήματα ἐν
Ἀγγλίᾳ.

Ὁ ἐν ταῖς πόλεσι συνεργα-
σμός, ὅπου εὐδοκίμησι, ἐξαπλοῦ-
ται καὶ πολλαπλασιάζεται ταχέως,
διότι οἱ ἄτοκοι καὶ ὁ ἐργατικός
κόσμος τῶν πόλεων εἶνε μᾶλλον
ἐνέκμητος καὶ χορὸς ἢ οἱ ἐργάται
τῆς ὑπαίθρου γεωργοὶ καὶ μι-
κροκτημνταί. Διὰ ταῦτα ἔκκρε-
πει τὰ ἀναμένοντα τὰ ἀποτελέ-
σματα τῆς ἐν Βασιλῇ πρώτης
Συνεργατικῆς Παισιωτικῆς Ἐται-
ρείας ἵνα παραδειγματισθῶσι καὶ
ἄλλαι κοινότητες. Πρὸ τῆς ἄρι-
στοτάτου ταύτης Ἐταιρείας λει-
τουργοῦσιν ἀπὸ ἐτῶν ἐν ἄλλοις
χωρίοις ὑπὸ ἄλλον τύπον Τρά-
πεζαι Ἀγροτικά πολλὰ εὐδοκί-
μως, δὲν ἐμμελήθησαν ὁμοῦ ταύ-
τας καὶ ἄλλαι κοινότητες, διότι
δὲν ἀπαντῶνιν εἰς πόσας τὰς κοι-
νότητας τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς τοι-
οῦτους συνεταιρισμοὺς οικονομικὰ
μέσα καὶ ἠθικὰ προσόντα, οὗτοι
ὑπάρχονσι πάντοτε πρόσωπα παρ-
αδίας ἐλασνότερα ἐπὶ τῶν ἐν-
γεσταίων ἑταιρησίων τῆς προ-
κοβούλιας πρὸς ἐργασίαν κοινω-
φελή.

Διὰ ταῦτα εἶνε ἀνάγκη ἡνωμέ-
νης εὐρείας ἐργασίας καὶ ᾠθήσε-
ως πρὸς ταχείαν ἐξάπλωσιν τοῦ
συνεργισμοῦ, συσπείκτουσιν τῇ
Κυβερνήσεως εἰς τοῦτο διὰ τοῦ
Δανειστικοῦ Ταμείου καὶ τοῦ
Γεωργ. Τμήματος.

Ἀρμοδιώτατοι ὅμως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶνε αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ καὶ Μοναστηριακαὶ ἀρχαὶ αἱ κατέχουσαι πολλὰ καὶ μεγάλα κτήματα καθ' ἅπασαν τὴν Νῆσον

Πρόχειρα παραδείγματα θὰ δεί-
ξωσι πῇ ἀκριβείαν τῶν ἰσχυρι-
σμῶν ἡμῶν.

Ἐν πρώτοις ἡ Ἀρχιεπισκοπή
ἠδύνατο τὰ συγκροτήσει ταυτοχρό-
νως πολλὰς συνεταιρικοῦς Ἐται-
ρείας εἰς τὰ χωρία τῶν ὁλοῶν
τὰ κτήματα συνδράσκουσι μετὰ τῶν

κηρύττων αὐτῆς, ὡς π.χ. τῆς ἡ-
γεμονικῆς ἀληθείας ἰδιοκτησίας
Αἰγαίου. Ἀλλῇ ἰδιοκτησίᾳ τῆς
Ἀρχιεπισκοπῆς ἴσιν τῆς Ἀγίας
Νίκης, ἀριθμοῦ ἐκατοντάδα
στρεμμάτων καὶ ἐκεῖ μόνον με-

ρος· τῶν κτημάτων ἡδύνατο νὰ
 ἐνώσῃ μετὰ τῶν κτημάτων τῶν
 χωρικῶν τῆς Ἀγ. Νάπας ἀφ' ἐ-
 νος καὶ τῶν Ὀρμιδιῶν ἐξ ἄλλου
 πρὸς σὺστασιν Συνεργατ. Ἐταιρει-
 ῶν. Ἡ Μακεδονίτισσα ἐπικαίρον
 ἔχει θέσιν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.
 (') Ἀρχαῖον ἔργον διὰ ἡδύνατο νὰ
 περιλάβῃ τὴν Ἀναλήγοντα καὶ Κα-
 ταλήγοντα εἰς Συνεργ. Πιστωτ. Ἐ-
 ταιρείας τοῦ Ἀρχεῶ ὡσαύτως καὶ
 τοῦ Κάθαρη ἢ Λάραξ Λαπήθου
 καὶ ἄλλα γειτονέοντα χωρία διὰ
 κατορθοῦτο ἐν συναιτερισμῷ νὰ
 συγκροτησῶσι Συνεργ. Πιστωτ.
 Τραπεζῆς.

Ἡ Ἰ. Μονὴ Κόγκκου ἐὰν ἔπρα-
τε τὸ αὐτὸ διαθέτουσα τεμάχια μό-
νον τῶν μεγάλων κτημάτων αὐτῆς
πρὸς συνεταιρισμὸν μετὰ τῶν πε-
ριοίκων καὶ ὁμόρων χωρικῶν εἰς
πολλὰ σημεῖα τῆς Νήσου θὰ ἐ-
πιοχάει τὴν ὄψασιν πολλῶν
Συνεργ. Πιστῶν. Ἐνταυτοῦ. Μι-
κρὸν ἔξωθι τῆς Δευκωσίας, τὸ Με-
τάνισον. Ἄν. Προσέτι τὸν
σημαντικὸν καὶ ὠραῖον κτήμα τῆς
Μονῆς ταύτης καὶ συνορροεῖ πρὸς
χωρία ὅπωςδήποτε περὶόμενα. Ἡ
Ἐγκομὴ καὶ ὁ Ἄγ. Αἰμέτιος εἶνε
κοινότητες οὐκανομικῶς ἀδύνατοι
καὶ διατρέχουσι τὸν κίνδυνον νὰ
ἴδωσι τὰ περιλειπούμενα κτήματά
των νὰ περιέλθωσι σὺν τῷ χρό-
νῳ εἰς τὴν κυριότητα τῆς Μονῆς
ταύτης.

Πρὸς πρόληψιν ταύτης κοι-
νοῦτικῆς κατὰστροφῆς, ἡ Μονὴ ὤ-
φειλε νὰ διαθέσῃ μέρος μόνον τοῦ
κλήματος τοῦτον, ἵπποδς ἀγροδς
ἵνα συγκροτησῇ Συνεργ. Πιστωτ.
Ἐταιρεία εἰς τὰ χωρία Ἐγκωμη
Ἀγ. Δομῆτιον, Στεφάνου κα-
κατάμιν.

Τὸ Μονοθεριακὸν πνεῦμα Πά-
ρακλη ὡσαύτως ἰδύνατο νὰ ἀπο-
τελέσῃ πρὸς τὴν συνεργασίαν διὰ
τὰ πλησίον χωρὰ μικρὰ χωρία Νι-
κήτα, Ηρασιεὺς κ. ἄ. Τὸ μέγα-
ν δὲ πνεῦμα τῶν Ξηροποιήσεων ἰδύ-
νατο νὰ γένηται εὐεργετικὸν
εἰς τὰ παρακείμενα χωρία Πεντά-
ρειν, Ἑλλὰ καὶ ἄλλα χωρία
τῆς Σολέας διὰ τῆς ἰδρύσεως πα-
ρομίων Συνεργ. Πιστωτ. Ἑται-
ρειῶν.

Τὸ ὄρατον κτήμα τῆς αὐτῆς
Μονῆς εἰς Ἀνλώνα ἀπὲρ τὰ συ-
νήγη ὀσημέριου καὶ ἀπελῆ τῆς
κτημοσύνης τῶν ἡλικιωκῶν, ἔδει ν
ἀποβῆ τοῦ χωρίου ὅλου στήριγμα
ἔδρατον καὶ πηλὴ εὐήμερίας τῶν
κατοίκων, ἔδν συμπεριελάβριαν
πάντας τοὺς κατείκους, εἰς μὲν
Συνεργ. Πιστωτ. Ἐταγρίαν ὅπ
τῶν προεδρεῖαν τοῦ ἑκάστοτε ἐκ
μισθοῦ τοῦ μοναχοῦ.

Τὰ μεγάλα τῆς αὐτῆς Μονῆς
κτίσματα τῆς Ἡσυχίας τῆς Πάφου
δύνανται νὰ ἀποτελέσωσιν εὖρον
τάτην βάσιν συνερρηματισμοῦ ἀπὸ
τῆς σημερινῆς δημοπρασίας καὶ κα-
ποδαίμονίας τῶν κατοίκων.

Τὸ αὐτὸ δυνάμεθα καὶ ἐπὶ τὴν
διὰ πᾶσαν Θροονικὴν καὶ Μονα-
στηριακὴν ιδιοκτησίαν ἐποιήσω-
τε τῆς Νήσου, καὶ ταῦτα πᾶσι
σημαντικὰ εἶνε διασπαρμέναι
παραγῶν.

Μεγίστην εὐκαιρίαν πρὸς ἐξά-
 πλωσιν τοῦ συνεργατισμοῦ παρέ-
 χουσι καὶ αἱ κοινονικαὶ Ἐκκλη-
 σίαι. Αἱ πλείους τῶν ἐν τοῖς χω-
 ροῖς Ἐκκλησιῶν κέκηνται ση-
 μαντικὰς ἰδιοκτησίας ἀγροτικὰς,
 αὐτὲς ἐκμισθούνται εἰς ἐγγω-
 ροὺς γεωργοὺς καὶ ἀπολαμβάνου-
 σιν ἔσοδα πολλῶ κατώτερα τῶν
 ὧσαν ἡδυνάντο ἄλλως τὰ ἀπολαμ-
 βάνουν. Ἄλλαι τοῦτων ἔχουσι
 χρηματικὴν περιουσίαν τὴν ὅλην
 διαδίδουν εἰς δόξαια ἀντὶ μικροῦ
 ὧς τὰ πολλὰ τόκου, καὶ ἐς ἀμε-
 λείας καὶ ἀδιαφορίας τῶν ἐκάστο-
 τε Ἐμπροσθῶν μεγάλας ὑφίσταν-

Οἱ προεστώμενοι τούτων Ἐπίσκοποι ἐν τῇ Νήσῳ θὰ ἡδόναντο καὶ καταστρώσωσι πάσας τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ταύτας ἰδιοκτησίας πυρῆνας συνεργατισμοῦ παρ' ἐκαστῇ Ὁρθοδόξῃ κοινότητι ἀσκοῦντες ἀσθηρὸν καὶ ἀγρυπνον ἐλεγχον ἐν αὐτῶν καὶ διαπαιδαγωγίας ἀρχὰς τοῦ συνεργατισμοῦ αἰτίας εἶνε ἀνώτεραι καὶ ἀποτελεσματικότεραι πολλῶν καὶ σφῶν κηρυγμάτων.

(Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ παρ' ἡμῶν ἀρχόντες, μετὰ τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμον περὶ Ἀγροικῶν Συνεργατικῶν Πιστωτικῶν Ἐταιρειῶν, ἔνεκα τῶν ἰδιαζουσῶν ἐν τούτῳ συνθηκῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἰδιοκτησίας κέκληνται εἰς εὐρείαν καί, εὐεργετικὴν δράσιν πρὸς διάδοσιν καὶ ἐξάπλωσιν τοῦ συνεργετισμοῦ ἀνὰ τὴν ὑπαίθριον τῆς Νήσου, καὶ ἔχουσι πρὸς τοῦτο πάντα τὰ οἰκονομικὰ καὶ ἡθικὰ μέσα μετὰ τῆς ἐπιβολῆς ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν, ἐφόσον ἡ λαὸς ὁδὸς διατηρεῖ ἀπὸ μακροχρόνου ἱστορικοῦ παρελθόντος πνευματικῶν καὶ τὴν ἐυλάβειαν πρὸς αὐτοὺς.)

Εἴνε διὰ τοῦτο ἀπεύθυνται ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἔθνους ὡς
ἐμμεύσωνιν εἰς τὴν μέχρη τοῦτο
δοξάσαντες, ἀμεινονομέζοντες, ἀδι-
ασορίαν καὶ μέχρη καταφροήσεως
ἔτι πρὸς τὸν χριστιανώμενον ἁγίον
τῆς Ἰησοῦ ταύτης, ἥ τις ἀποτελεῖ
σημαντικὸν καὶ ἐπιλείπον τμήμα
τῆς ὅλης ἑνότητας Ἑλληνικῆς πα-
τριδος.

Ὡς ἀγροῦσθαι οἱ Μακαριώτα-
τοι καὶ Πανερώτατοι καὶ Πανο-
σοιολογιώτατοι τὴν ἔπιδ' πᾶσαν ἐ-
ποπνὴν θλιβερωτάτην κατὰστασι
μεγάλου, τοῦ μελίσσους ἴσως μέρουν
τοῦ λογιχοῦ ποιμνίου αὐτῶν, κα-
ὲρως φαίνονται οὐδαμῶς συγκατι-
μένοι καὶ ποιοῦντες, διότι περὶ
πατρὸς ἄλλον μεριμνῶσιν ἢ περὶ
τῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς ἡθικῆς
ἐπιγνώσεως καὶ ἐποικοδομήσεω
τούτου.

Τέκνα ἐγείρονται κατὰ γονεῶν
δίκαι συγγνώμῃσι ἀπαντῶσι μετὰ

γονέων και τέκνων, ἀδελφῶν κατὰ ἀδελφῶν, ἐγκλήματα παντοῦτα οἰκογενειακά διαγράφονται, τὴν ἀποστείρην καὶ τὴν θδελνυμίαν προκαλοῦντα, φόνου, μοιχείαι, αἰμομιξίας καὶ ἄλλαι θδελνυμίας τῆς ἐνδύτης καὶ τῆς ἀμαθείας ἀπτότοκοι. Φεύγουσι πανοικειὰ καθ' ἑκατοστά.

Ο ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

ΜΕΡΟΣ Β.

—Χαρακτηριστικαὶ περιπέτειαὶ καὶ ἀντιθέσεις.
—Πίστις ἄνευ πατριδῶς. Πατρις ἄνευ πίστεως.

[Ἐκ τῆς διαλέξεως τοῦ κ. Ν. Κατάνου ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» ἐπὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας].

«Μετά τὰ γενικῶς εἰρημένα, ἐπι-
λαμβάνομεθα μερικῶς πῶς καὶ ἐπι-
τροχάβην τῶν τοῦ μακροῦ καὶ πέ-
σιμονος ἀγῶνος περὶ ἐπικρατήσεως
δύο ἀνταγματοποιμένων καὶ ἀντιθέ-
των τάξεων καὶ ἀρχῶν. Ἡ ἐμπάθεια
καὶ ἡ μεροληψία τῶν χρονογράφων
δὲν ἡδυνήθη εὐτυχῶς νὰ ἐπισκοπίσῃ
καὶ ἐξαλείψῃ τὴν ἀλήθειαν διὰ παν-
τός.

το φωτισμένο προβάλλει ἡδυνήθη γὰρ διὰ τὴν διαλύσιν τῆν διαχυθεῖσαν σκοτίαν ἀλλὴν καὶ ὃ ἀποκαλύπτ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα ὑπὲρ τὴν ἀληθινήν καὶ ὑπόστασιν αὐτῶν· ἡμεῖς ὑπὲρ τὰ ἥλιος ἐστὶν μεμακρυσμένοι ἀπὸ τῶν σφερῶν καὶ μηχανικῶν ἀντιθέσεων καὶ τῶν φλεγόντων παθῶν τῶν ἀναγκαιζομένων, μετὰ ψυχραμάτων καὶ νηφαλιότητος καὶ ἀμεροληψίας θυμαίμεθα νὰ ἐπισκοπήσωμεν καὶ κρίνομεν τὴν μακρὴν ἀγῶνα κατὰ τὸ μᾶλλον ἐξέχοντα σημεῖά του.

Τὸ θερησκευτικὸν αἶσθημα ἐξέσπευ-
ξε τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας πάντων
τῶν χριστιανῶν λαῶν τῆς Βυζαντι-
νῆς Αυτοκρατορίας καὶ ὑπὲρ τῆς θερη-
σκείας ἐρρυθμίζετο πᾶς ὁ βίος αὐτῶν.
Παρεπέδωξαν ὅμως πολλοὶ καὶ με-
γάλοι πλάναι, αἵτινες οὐπωδαὶς ἡ-
πείλουν αὐτὸν τὴν καθαρότητα
καὶ ἀγνότητα τῆς θερησκείας τοῦ Θε-
ανθρώπου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀσφάλεια
καὶ τὴν ὑπαρξὲν τοῦ χριστιανικοῦ
κοσμοῦ.

(4) Μέγας Κωνσταντίνος περίτρομος
ἐξεν ἐκράτεισαν ἐν μέσῳ τοῦ Χρι-
στιανικοῦ κράτους αὐτοῦ τὴν περὶ τὴν
θεότητος τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἀμφισβή-
τησιν. Ὁ ὅς Ἀελεῖον, ἐν ᾧ χρόνῳ
Πέρσης βασιλεὺς, ἡπείλει τὴν ἐλδο-
τα τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους καὶ ἐκ-
φορε πόλεμον κατὰ τοῦ Χριστιανι-
σμοῦ προβάλλων κατ' αὐτοῦ τὴν Μα-
ζαίτην, καὶ ἐδεδῆκεν καὶ συγκαλέσει
τὴν Ἀ' Οἰκουμένην ἐν Νίκαιᾳ. Σύν-
εστι καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς
ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ τῇ Κράτ.

καταστάνει για τής Ισχύος, ως πρὸς
τοὺς τὴν τρομερὴν κλύδωνα, ὅστις
συνετράσαντο ἐπικινδύνως τὸ πολιτικὸν
πέλαγος· διὰ τὸν σφοδρὸν κατὰ τὸ μέλλον
καὶ κατ' ἐξέχοντα καὶ φλεγμενομένον ὄχι
σκέυον ἔρποντα καὶ ἀντιθέσαντο. Εἰς
ληρμονίᾳ, τῇ πατρίδι τῇ ὑψηλῇ
καὶ ἐμπνευστικῇ ἔνδοξῃ, ἤτοι, κυρίως
τῇ ὀρχήῳ εἰλκεν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος
καὶ τῶν Ἑλλήνων, Ἑλληνας δὲ καὶ
τὴν περιέβον ταύτην τοῦ Βυζαντι-
τικοῦ κόσμου ἐλέγοντο οἱ εἰδωλόλο-
γοι, οἱ ἐκτὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ δι-
άγοντες.

πηλλαγμένη τοῦ ἀγρίου φανατισμοῦ
τῆς Μωαμεθανικῆς διὰ τοῦ ἔπορου

ἵσας ἔξω τῆς Νῆσου πρὸς ζήτησιν
 ἄγτου καὶ ἐκεῖ-ὧς γνωστὸν ἐπι-
 πτωσιν ὑπὸ τῆς σιδηρᾶς ἀνάγκης
 εἰς τὸν ἀποπνευκτικὸν βόρβορον τῆς
 ἀτάμιας, καὶ οὐδεὶς ἀπολύτως σπ-
 δεὶς, ἡκιστα δὲ οἱ Ἑκκλησιαστικ-
 οὶ ἄρχοντες ἡμῶν μεριμνᾶσι πε-
 ρὶ βοηθείας καὶ σωτηρίας αὐτῶν.

κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς κοιμήσεως τῆς
Θεοτόκου, ὥστε τὸ θρησκευτικὸν αἰ-
σθημα τῶν χριστιανῶν νὰ ἐξαφθῇ
ἐτι μᾶλλον.

Ἐποσηφθέντος δλοσχερώς οὕτως τοῦ μεγίστου κινδύνου, ὁ Λέων Γ' ἀνελόγηθ' ἤν' ἐπ' εἰκοσιπενταεταίαν δλ'ην ἐπικρατήσαντι δαδερῶν ἀναρχίαν καὶ ἀπεφάσισε ν' ἀποκαταστήσῃ νέαν καὶ ἀσφαλὴ τᾶξιν πραγμάτων αἰρων τὰ αἷμα τοσούτων θνήσκον ἐν τῷ παρελθόντι καὶ ἀσφαλίζων τὸ κράτος ἀπὸ τοιούτων καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἀπὸ τοιούτων σκέψων ὁρμώμενος ἐπεδόθη εἰς γενναίως καὶ ριζικάς μεταρρυθμίσεις, αἰνέως θὰ ἐτίμων καὶ τὸν αἰῶνα ἡμῶν.

Ἐν τῇ ἐραύνῃ τῶν αἰτίων, ἀτινά
ἐξησθέντων ἐπικινδύνους τὸ Κράτος,
καὶ παρτειχὼν αὐτὸ λέλαν βαρβάρων
ἐχθρῶν, δὲ ἡμέμων εὖτος καὶ οἱ ἀσπα-
ζόμενοι τὰς ἀρχὰς τῶν μεταρρυθμίσε-
ων ἔκριναν οὐ δεῖν ἀκριβοῦσθαι
πολλὰ καταχρήσεις ἐν τῇ θρησκευ-
τικῇ βίῃ, ὅστις, ὥς εἰπομεν, τὰ μέγι-
στα ἐπηρέαζε καὶ τὴν πολιτείαν ἐλέ-
κλων. Μεταρρυθμίσεις ἐν τῇ πολι-
τείᾳ δὲν ἡδυνάσαν καὶ νοηθῆσαι τότε
ἀνευ παραλλήλων μεταρρυθμίσεων καὶ
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ὁ μοναχὸς βίος εἶχεν ἀποβ-
 μέγαλη ἀδυναμία τοῦ Κράτους κα-
 πηγὴ καταχρῆσεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
 περιθάλπων τὴν δεισιδαιμονίαν κα-
 τὰς πολλήψεις καὶ ἐμπνέων τὴν ἀ-
 προσηγορίαν τὴν ἀδράνειαν καὶ τὴν
 ἀδιαφορίαν.

Ἡ ἐπιτραπέζια ὑπὸ τῆς Ἐκκλη-
σίας τιμῇ καὶ προσκύουσιν τῶν ἱ-
εϊκότων καὶ τῶν ἱ. λειψάνων ἀπὸ
πολλοὺς εἶχεν ἐκτραπῆ παρὰ τὸ πολ-
λὸν λαὸν καὶ τῷ κόσμῳ τῶν γυναικῶν
εἰς δεισιδαίμονα λατρείαν καὶ ἡ παι-
δα τοῦ λαοῦ εἰς χεῖρας μοναχῶν
ἐμπειροτενέμενην ὑπεξέκαμε μὲν τι-
θησκειν ἀφ' ἑαυτῶν κατὰ τὴν στε-
νήν καὶ ταπεινὴν ἀντιλήψιν αὐτῶν
κατέστειλλον ὅμως πᾶσαν πνευματικὴν
ρώμην καὶ ἡθικὴν ἐξαρσιν παρὰ τὴν
λαφὴν.

Αἱ ἀπαιτήσεις καὶ ἐπικυβερνήσεις εἰς
τὸ Κράτος καταχρηστικῶς ἀνωμολογοῦν
τὸ ἐκατέρωθεν, διεφώνουν ὅμως ὡς
πρὸς τὸν τρόπον τῆς καταπολεμήσεως
αὐτῶν, καὶ κατ' ἀρχὰς αἱ μεταρρυθμί-
σεις ἤρξαντο μετὰ λελογισμένης με-
τροπαιδείας καὶ ἐπιφυλάξεως.

Ὅτι μεταρρυθμίσαι προήλθον εἰς
 τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀραιώσεως τῶν ἐκ-
 κένων, οἱ δὲ ἀντίθετοι ἐπέμενον ἐν
 τῇ ἐπιτήμον ἐριμνελαῖν τοῦ λόγου
 τῆς ἀναρτήσεως αὐτῶν· ἐπειδὴ ὁμῶς
 τὰ ἡμέτερα ταῦτα δὲ ἐπέφερον τὴν
 ἐπιδοκομὴν θρησκευτικὴν, πολιτι-
 κην καὶ κοινωνικὴν ἀναγκάσιν, ἐπὶ τῇ
 θεῇ ἡ σύγκρουσις, ἥτις ὑπὸ τῶν ἐκ-
 ποδαλπομένων ἐκατέρωθεν παθῶν
 καὶ τῶν συγκρουσμένων συμφερόντων
 καθήνησεν εἰς μακροχρόνιον ἐναγῶ-
 νιον ρήσιν, ἐμβέβηλυσαν τὴν Βυζαντι-
 νακὴν Αὐτοκρατορίαν εἰς θειοπολι-
 τικὸν κινδύνον ἀπὸ τῶν Μωαμεθανῶν

καὶ τῶν Βουλάρων.
Ἐβαλλον καὶ ἀλλήλων εἰς μύσθους
ἐκκηρύκους τῶν παθόντων τὰς ἐπικλη-
σεις ἐκωνυμάτῃται, φυλολάτῃται, εἰδω-
λολάτῃται αὐτοὶ μὲν, ἐκονομάχοι, ἐκονο-
μαστῆται, ἐκονοκλάτῃται, Χριστιανοκλά-
τήγοροι, σαρκηνόφρονες, οἱ δὲ, ὡς
ἡ ὑπόστασις καὶ εὐαγγέλιον περὶ τοῦ
ἀντικῆς θρησκείας ἐνέκυτος ἐν τῇ προ-
κινήσει τῶν ἐκόνων, ἡ ἡ σωτηρία
τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ἡ ἐπιτυχία
τῆς μεταρρυθμίσεως ἐξήσχητον ἀπὸ τῆς
καταργήσεως τῶν ἐκόνων, ὧν ἡ ση-
μασία ἤρξαντο διὰ υγιούς διδασκαλίας
καὶ καυστῆς ἀνικληπτικῆς εἰς τὸ πολ-
τὸ λαόν.

Ὁ Λέων Γ' τῷ 726 ἐν ἐκτάκτῃ
συνεδρίᾳ τῆς συγκλήτου καλουμένων
σιλέντιον, εἰς ἣν παρήσαν πρὸς τοῦ

